

Gradski orkestar gdje je kao solist sudjelovao ljubljanski violinist Rok Klopčič čiji su nastupi i kvalitet izvođenja dostigli već zavidni nivo. Na njegovom drugom koncertu, održanom 4. lipnja 1970, pored *Kondrašinovih* već poznatih i priznatih kvaliteta najzapaženiju i najkompletniju solističku dionicu imao je mladi dubrovački oboist *Mladen Glavinović* izuvevši Haydnov koncert za obou u C-duru. *Jerzy Katlewicz* je ravnatelj profinjenog i istančanog ukusa, umjetnik koji posjeduje smisao za dinamičko nijansiranje, ličnost koja suvereno i sugestivno vodi orkestar. Mislim da je najveći dojam ostavio na slušateljstvo ravnajući 9. lipnja 1970. Beethovenovu »Eroicu«. Bila je to majstorski provedena misao, bez lažne blještavosti, gdje je svaka misao logično slijedila, a ona herojska snaga ipak je stalno bila prisutna. Iscizeliravši pomno svaki detalj skladbe, Katlewicz je uz Gradski orkestar dao nesvakidašnje i vrlo impresivno ostvarenje.

Posebno valja istaknuti rad stalnog ravnatelja dubrovačkog Gradskog orkestra Antona Nanuta. Ravnati ovim glazbenim tijelom uz tako velik i čest broj nastupa nije zaista lagan posao. Osim što je u ovoj sezoni u skoro svim nastupima pružio ravnajući orkestrom vrlo decentnu pratnju solistima, maestro Nanut svojom energičnom i muževnom gestom uvijek iz orkestra zna i može izvući maksimum (koncert 6. lipnja — Händel »Muzika na vodi«).

U ovoj sezoni održane su 4 javne emisije RTZ pod nazivom »Koncert« iz studija» (9. veljače, 16. ožujka, 17. lipnja 1970). Na ovim koncertnim izvedbama bilo je vidljivo da je za njihovo uvježbavanje uloženo puno veći trud (obzirom da su to javne emisije), ali i postignut puno bolji rezultat nego na ostalim koncertima. Nameće se misao nisu li dubrovački glazbenici suviše opterećeni brojem nastupa i proba? Jer iako je njihova djelatnost upravo primjerna, ne bi li ipak bilo bolje imati manji broj nastupa s većom umjetničkom razinom? Bilo bi šteta da njihova svježina i neposrednost pređe u rutinsko »presviravanje«.

Iako su zaposleni tokom cijele sezone, glazbenici Gradskog orkestra učestvuju na ovogodišnjem Festivalu. Od svoja četiri nastupa s najvećim interesom se očekuje koncert 31. srpnja 1970. kad će pod vodstvom maestra Nanuta uz zbor RTZ izvesti Händelovog »Mesiju«. Nadamo se da će i ovaj svoj nastup pretvoriti u uspjeh.

Maja Nodari

Koncert vokalnog ansambla »Vatroslav Lisinski«

Dvadesetak mladih ljudi na poticaj i pod vodstvom prof. Vladimira Price sastaje se već nekoliko godina dva puta tjedno i dok se njihovi vršnjaci zaokupljaju raznim zabavama, ovi se posvećuju njezi dobre glazbe, te uz ostale nastupe — u školama, ustanovama, pa i izvan Zagreba — priređuju od god. 1966. dalje svoje redovite godišnje koncerte u Hrvatskom glazbenom zavodu. Ti su koncerti postigli zapažen uspjeh kako zbog ozbiljnosti kojom prianjaju svom radu, tako i sastavom svojih rasporeda.

Ove godine (25. 6. 1970) ovaj je ansambl — uz sudjelovanje nekoliko solista — priredio svoj prvi crkveni koncert i to u zagrebačkoj katedrali.

I ovaj put na rasporedu su bila djela istaknutih skladatelja i to iz širokog vremenskog raspona od pet stoljeća. Iz 16. stoljeća bili su zastupani Lasso, uz Palestrinu predstavnik prvog vrhunca polifonije i Slovenac Gallus Petelin, glavni predstavnik katoličkog smjera u drugoj polovici stoljeća u Njemačkoj, nazvan »njemački Palestrina«. 17. stoljeće zastupala su četvorica predstavnika: Viadana, naš Lukačić, Frescobaldi i Stradella; iz I polovine 18. st. velikani Händel i Bach (s dvije skladbe). Načelo poretka skladatelja po godinama rođenja bilo je narušeno tek u tri slučaja. Iako je F. Couperin po godinama (17 g.) stariji od Bacha, ipak on je predstavnik t. zv. galantnog sloga, sloga koji nadozveuje na barok, a odgovara rokokou. Karakteristični ukrasi ali bez barokne monumentalnosti, više ugodajna glazba. Iako je Couperin danas poznatiji po svojim glasovirskim suitama, on je skladao i djela s drugih područja (moteti, skladbe za orgulje, trio sonate i drugo).

Drugu polovicu 18. st. s prijelazom u 19. st. predstavljao je ruski skladatelj D. Bortnjanski, talijanski dak koji je i u Italiji postigao zapažene uspjehe.

19. stoljeće predstavljali su hrvatski franjevac Pintarić, zatim Schubert (Ave Maria) i Lisinski (od dva Očenaša na isti Trnski jev tekst, onaj u As duru). Iz druge polovice 19. stoljeća i prijelaza u 20 stoljeće A. Arhangelski, zborovoda i iskusni zborni skladatelj. Slijedila su djela četvorice hrvatskih skladatelja I. Muhvića, čiji su zborovi u početku ovog stoljeća bili vrlo omiljeni, te po jedna skladba dirigenta ansambla V. Price, te dvojice orguljaša katedrale sadašnjeg A. Klobučara i nekadašnjeg orguljaša i zaslužnog profesora Muzičke akademije F. Dugana.

Iako je raspored bio opsežan (uz kraći komentar, a bez stanki trajao je blizu dva sata) ipak nije djelovao monotono i bio je raznolik, jer su se u izvođenju izmjenjivali zbor (Lasso, Gallus, Viadana, Lisinski, Arhangelski, Muhvić, Klobučar), solisti (Stradella, Händel, Bach, dvopjevi Lukačić, Prica — ovaj potonji uz violinu i violoncello), vokalni sekstet (Bortnjanski), solist uz zbor (Schubert), orgulje (Frescobaldi, Bach, Couperin, Pintarić) te zbor uz orgulje (Dugan).

Toliko o rasporedu. O izvedbi može se reći da je ansambl Lisinski pod vodstvom svog poštrovnog dirigenta prof. V. Price pokazao smisao za interpretaciju djela iz raznih razdoblja i stilova, da ozbiljno i s mnogo oduševljenja pristupa radu, a posebno pokazuje smisao za ugodaj nekih skladbi. Posve je naravno da prvi nastup mladog ansambla u ogromnom prostoru katedrale postavlja i izvjesne akustične probleme koje će s vremenom uspjeti sretno prebroditi. Među solistima bilo je već afirmiranih pjevača kao tenori J. Novosel (osebujna boja glasa i dotjerana interpretacija) i S. Šajfar (koji je izveo kraća solo mjesta kod Muhvića i Dugana), mladih pjevačica lijepoga glasovnog materijala (sopran Mira Zidarić i alt Josipa Drenski) kao i članova ansambla koji su nastupili u vokalnom sekstetu (tenor Ivan Vidović i bas Drago Barat i Antun Vranko). U izvedbi Pricine skladbe nastupili su solo violist Hrvatskog narodnog kazališta prof. Zlatko Stahuljak i čelist Radio orkestra Zagreb Geogri Pasikalov.

Orgulje (solistički i pratnju pjevača te zbora kod Duganove skladbe) znalački obzirom na stil, a opet prilagodljivo kod pjevača, no uvijek kao vrstan i pouzdan glasbenik, svirala je s. Imakulata Malinka.

Zborovoda prof. Prica znao je svoje mlade pjevače oduševiti za rad, razviti im smisao da uoče ljepotu izvedenih djela kao i smisao za interpretaciju tako da je ovaj prvi nastup mladog i ambicioznog ansambla u katedrali bio uspješan i pokazao da je u stanju izvesti rasporede koje i s raznih gledišta postavljaju ne male zahtjeve.

Popratanu riječ o pojedinim skladateljima i djelima s povijesnog gledišta dao je prof. dr. Hubert Pettan.

Koncert je bio vrlo dobro posjećen, što znači da postoji zanimanje za ovakove priredbe te da je ansambl stekao već ugled, a što je osobito značajno, među općinstvom bio je i znatan broj mladih ljudi koji time pokazuju zanimanje i za ozbiljne glazbene priredbe.

Pettan